

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีตที่ผ่านมา สาเหตุหนึ่งมาจากการที่บริษัทต่างๆ แข่งขันกันด้านราคาทำให้แต่ละบริษัทต้องการมีต้นทุนในการผลิตหรือต้นทุนในการจัดหาสินค้าและวัตถุดิบในราคาที่ต่ำที่สุด เพื่อให้บริษัทของตนสามารถแข่งขันในกลุ่มธุรกิจได้ บริษัทต่างๆ จึงค้นหาวิธีการในการแข่งขันจนทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรของโลกอย่างไม่ระมัดระวัง เพื่อให้บริษัทมีต้นทุนการผลิตสินค้าที่ต่ำที่สุด และสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าวจึงทำให้ทรัพยากร โลกลดลงอย่างรวดเร็ว และเมื่อทรัพยากรลดลงถึงขั้นมีอยู่อย่างจำกัด บริษัทต่างๆ จึงมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาการขาดแคลนทรัพยากร Manetti (2011) แนะนำว่าการดำเนินงานของบริษัทโดยให้ความสำคัญกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการดำเนินงานของกิจการ ด้วยการกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนการรักษาสภาพแวดล้อมและการดูแลสังคมและชุมชนควบคู่กัน บริษัทที่ดำเนินธุรกิจในรูปแบบนี้ถือได้ว่าเป็นบริษัทที่เห็นถึงความสำคัญของส่วนรวม และเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจโดยไม่ได้หวังเพียงแต่ประโยชน์ส่วนตนเพียงอย่างเดียว (Kolodinsky et al., 2010)

ในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า การดำเนินธุรกิจของบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ช่วยให้อุตสาหกรรมได้รับความสนใจจากกลุ่มนักลงทุน และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริษัทได้ (Jeffrey et al., 2012) โดยการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ทำให้นักลงทุนให้ความสนใจที่จะลงทุนเพิ่มในบริษัทถึง 6 ล้านดอลลาร์ จากการวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกา (Social Investment Forum, 2014) จากรายงานดังกล่าวจึงสรุปในเบื้องต้นได้ว่าการที่บริษัทจะดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงเพียงการสร้างมูลค่าสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้นเพียงอย่างเดียว อาจจะไม่เพียงพอสำหรับการแข่งขันในยุคปัจจุบัน เพราะการดำเนินธุรกิจในรูปแบบดังกล่าวนี้ อาจไม่สามารถทำให้บริษัทสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน Dane (2016) พบว่าการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นกับบริษัทได้ และยังพบว่าราคาหุ้นของ

บริษัทจะลดลง เมื่อบริษัทถูกรายงานว่าไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และเมื่อมีการรายงานข้อมูล ความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเพียงพอและเหมาะสม จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริษัท ในขณะที่ผลการศึกษาของ Brooke et al.(2014) ได้กล่าวไว้ว่าธุรกิจในปัจจุบันจะดึงดูความต้องการของนักลงทุน ไม่ใช่เพียงผลประโยชน์ที่สูงสุดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โครงสร้างพื้นฐานของธุรกิจก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดนักลงทุนเข้ามาในบริษัท จากการศึกษาพบว่ากลุ่มของนักลงทุนยินดีที่จะจ่ายเงินในจำนวนที่สูงขึ้นหากบริษัทมีแนวโน้มการทำการกิจกรรมเพื่อสังคม และมีการรายงานกิจกรรมเพื่อสังคมให้เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ของบริษัท ซึ่งมองได้ว่าการทำการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมมีแนวโน้มที่จะทำให้มูลค่าของบริษัทเพิ่มสูงขึ้น ในอดีต Freeman (1984) ได้นำเสนอไว้เช่นกันว่าบริษัทจะสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืนหากบริษัทเพิ่มแนวคิดในการคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ในกลยุทธ์ของบริษัทด้วย บริษัทต่างๆ จะต้องออกแบบกลยุทธ์การบริหารจัดการ โดยการสอดแทรกกิจกรรมของบริษัทให้มีส่วนที่แสดงออกถึงการมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) คือแนวคิดที่บริษัทดำเนินธุรกิจโดยมีส่วนสนับสนุนให้สังคมมีคุณภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น และมีสิ่งแวดล้อมที่สะอาดปราศจากมลพิษ และปลอดภัย ผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทด้วยความสมัครใจ (European Commission, 2005) แนวคิดนี้สะท้อนความจริงมากยิ่งขึ้นเมื่อมีการศึกษาวิจัยในปัจจุบัน

ปัจจุบันแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทเป็นสิ่งที่กล่าวถึงในทั่วโลก เพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมเพราะเชื่อมั่นว่าการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม จะทำให้บริษัทต่างๆ สามารถประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน การมีความรับผิดชอบต่อสังคมจะเป็นตัวช่วยให้บริษัทมีภาพลักษณ์ที่ดี สามารถเพิ่มมูลค่าตราสินค้าและสร้างชื่อเสียงที่ดีให้กับบริษัทได้ (Bevan et al., 2004, Schaltegger & Burritt, 2005 and Weber, 2008) การมีความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถเป็นแหล่งสร้างโอกาสและขยายความสามารถในการสร้างนวัตกรรมใหม่ (Porter & Kramer, 2006, Weber, 2008, Stephenson, 2009 and Coombs & Holladay, 2010) และช่วยลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดแรงกดดันจากทางสังคม และกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ (Bevan et al., 2004 and Schaltegger & Burritt, 2005) การศึกษาของ Adams et al. (2011) พบอีกว่าการดำเนินธุรกิจโดยแสดงออกถึงการมีความรับผิดชอบต่อสังคมในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ หากมีการเปิดเผยและรายงานอย่างเหมาะสม จะช่วยเพิ่มผลประโยชน์ให้กับบริษัทได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jeffrey et al. (2012) ที่ได้กล่าวไว้เช่นกันว่าการรายงานข้อมูลการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจะช่วยให้ผลการดำเนินงานของบริษัทสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมให้บริษัทเกิดความยั่งยืน ในขณะที่ Mansoor (2013) ได้ศึกษาพบเช่นเดียวกันกับนักวิจัยท่านอื่น และยังพบอีกว่าการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทต่อสาธารณชนสามารถทำให้มูลค่ากิจการเพิ่มขึ้น

และสามารถสร้างความยั่งยืนให้กับบริษัทได้ การรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้บริษัทสามารถพัฒนาตนเองไปสู่การดำเนินงานอย่างยั่งยืนได้ (Bouten & Hoozee, 2015) การรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมกำลังจะกลายเป็นเกณฑ์มาตรฐานและแนวปฏิบัติของบริษัทที่จะต้องมีการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมในอนาคต (Cheng & Ahmad, 2010) จึงอาจกล่าวได้ว่าในปัจจุบันแนวคิดการดำเนินธุรกิจโดยการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและช่วยส่งเสริมให้บริษัทมีผลประกอบการที่ดี เกิดการพัฒนาและประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนภายใต้ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในปัจจุบัน

ลักษณะการดำเนินธุรกิจด้วยการมีความรับผิดชอบต่อสังคมในประเทศไทยนั้น การบริหารจัดการโดยการจัดการกิจกรรมในรูปแบบที่แสดงออกถึงการมีความรับผิดชอบต่อสังคม ถือว่าเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับบริษัท เพื่อประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการลดความเข้มงวดของการกำกับติดตามโดยหน่วยงานภาครัฐ และเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแก่สังคม ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท โดยการยึดหลักการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของบริษัท ชุมชน และสังคมที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยนั้น บริษัทต่างๆ นิยมนำแนวคิดปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่ทรงมีพระราชดำรัสแก่พสกนิกรชาวไทย และเมื่อนำมาประยุกต์กับรูปแบบการดำเนินธุรกิจก็คือการไม่แสวงหาผลกำไรจนเกินควร และหลีกเลี่ยงการดำเนินธุรกิจโดยที่ไม่คำนึงถึงวิกฤตที่อาจจะตามมา บริษัทควรมีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งก็คือการดำเนินธุรกิจโดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมนั่นเอง (คณะทำงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียน, 2551)

สำหรับการรายงานสารสนเทศของบริษัท เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ทราบถึงผลการดำเนินงานและสถานะทางการเงินของบริษัทจะมีรูปแบบการรายงานที่เป็นเอกลักษณ์ สารสนเทศที่เป็นรายงานทางการเงินจะจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชีฯ เพื่อแสดงผลการดำเนินงานของบริษัท เพื่อนำเสนอข้อมูลแก่บุคคลภายนอกบริษัทเป็นปัจจัยหลักให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจ ในด้านการรายงานทางการเงินจะมีการระบุรายการที่จะต้องรายงานที่ชัดเจนมีกฎเกณฑ์ในการรายงาน และมีการระบุรูปแบบเป็นการเฉพาะ ในขณะที่สารสนเทศที่ไม่ได้เป็นการรายงานทางการเงินนั้นรูปแบบของการรายงานจะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบริษัทต่างๆ ที่จะรายงาน รวมถึงสารสนเทศที่จะแสดงให้เห็นว่าบริษัทได้ดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม (มนตรี ช่วยชู, 2539, Moss & DeSanto, 2011 and Theaker & Yaxley, 2013) และการรายงานสารสนเทศที่ไม่ใช่รายงานทางการเงินในด้านการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ด.) มี

แนวคิดที่จะให้บริษัทที่ออกหลักทรัพย์เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม นโยบายและการดำเนินการของบริษัทที่แสดงว่าได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไว้ในแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี และรายงานประจำปี ส่วนเนื้อหาของรายงานประกอบด้วย 10 หัวข้อ (อ้างอิงตามเอกสาร เข็มทิศธุรกิจเพื่อสังคม: คณะทำงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียน สำนักงาน ก.ล.ต., 2551) แนวทางการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Guidelines for Social Responsibility and Guidelines for CSR Report) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ คือ (1) การกำกับดูแลกิจการที่ดี (2) การประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม (3) การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (4) การเคารพสิทธิมนุษยชน (5) การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม (6) ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (7) การร่วมพัฒนาชุมชนหรือสังคม (8) การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (9) มีนวัตกรรมและการเผยแพร่ นวัตกรรม และ (10) การจัดทำรายงานความยั่งยืน การรายงานกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นรายงานที่แสดงข้อมูลที่ใช้วัดมูลค่าการเปิดเผยข้อมูล และรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัทด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกบริษัท (KPMG Advisory N.Y., 2010) โดยการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมควรมีการรายงานผลทั้งสองด้าน ประกอบไปด้วย ด้านของผู้ออกรายงานหรือบริษัท และด้านผู้อ่านรายงานหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (KPMG Sustainability, 2008)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแนะนำรูปแบบของการผสมผสานความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของบริษัทใน 3 รูปแบบ เพื่อสะท้อนให้ผู้มีส่วนได้เสียในกลุ่มต่างๆ ของบริษัทได้รับรู้ถึงการดำเนินธุรกิจด้วยการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท คือกิจกรรมเพื่อสังคมที่มีผลต่อกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียของบริษัท เช่น การดูแลสวัสดิการของพนักงาน กระบวนการผลิตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม การมีความรับผิดชอบต่อลูกค้า ถือเป็นกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมประเภทผสมผสานในกระบวนการดำเนินงาน (In Process) กิจกรรมเพื่อสังคมที่มีผลต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินงานของบริษัทโดยตรง (After Process) เช่น การปลูกป่า การบริจาคทุนการศึกษา และกลุ่มของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยไม่มุ่งหวังผลกำไร (As Process) เช่น มูลนิธิ สมาคม (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) การดำเนินธุรกิจโดยใช้แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทต่างๆ ยังไม่มีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนที่จะใช้เป็นแนวทางให้กับบริษัทต่างๆ ได้นำไปปฏิบัติต่อไป และยังพบอีกว่าการรายงานในประเด็นต่างๆ ของกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในระดับต่างๆ ส่งผลกระทบต่อความสนใจของกลุ่มของนักลงทุน และมีอิทธิพลต่อการเพิ่มมูลค่าของบริษัทได้ นักลงทุนเชื่อมั่นว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ จะสร้าง

มูลค่าเพิ่มให้กับตนเอง (Dhaliwal et al. 2011, Lys & Wang, 2015) ปัจจัยของการรายงานข้อมูล ความรับผิดชอบต่อสังคมนี้จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สมควรศึกษาเพื่อให้ทราบถึงแนวทางที่เหมาะสม สำหรับการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทต่างๆ ในประเทศไทย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของ บริษัท ในรายงานการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหาร และรายงานทางการเงินของบริษัทเพราะข้อมูล ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้สนใจร่วมลงทุนกับบริษัท สำหรับประเทศไทย รายงานการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหารยังไม่มีกำหนดเนื้อหา หลักเกณฑ์ ขนาด และวิธีการที่ชัดเจน สำหรับการรายงาน สำหรับการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของประเทศไทยเป็นเพียง การนำเสนอข้อมูลตามความสมัครใจของฝ่ายบริหารของบริษัทเท่านั้น ทั้งนี้แท้จริงแล้วการรายงานนี้ เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับบริษัทในอนาคตจากปัจจัย ต่างๆ ที่จะเข้ามามีผลกระทบกับบริษัท การส่งเสริมการดำเนินงานด้านการมีความรับผิดชอบต่อ สังคมของกลุ่มธุรกิจต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องค้นหาว่าความรับผิดชอบต่อ สังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากปัจจัยใดและ สามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการได้อย่างไรบ้าง ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของการที่จะศึกษา เกี่ยวกับผลกระทบของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีผลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ว่าบริษัทต่างๆ ที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน และบริษัท ที่มีการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในมูลค่ากิจการของบริษัทอย่างไร เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อดำเนินการศึกษาหาแนวทางในการรายงานข้อมูลความ รับผิดชอบต่อสังคมให้มีการรายงานที่เหมาะสมสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อมูลค่ากิจการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะบริษัท อันได้แก่ โครงสร้างผู้ถือหุ้น สัดส่วนกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้น อายุ และขนาด ที่ส่งผลต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะบริษัท อันได้แก่ โครงสร้างผู้ถือหุ้น สัดส่วนกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้น อายุ และขนาด ที่ส่งผลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. เพื่อออกแบบรูปแบบการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงคุณลักษณะของบริษัทที่แตกต่างกันส่งผลต่อการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม และส่งผลถึงมูลค่ากิจการอย่างไร สำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมของต่างประเทศและในประเทศ เพื่อนำมาพัฒนากรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยการสร้างกรอบแนวคิดสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ สามารถแสดงได้ดังภาพประกอบที่ 1

1. **คุณลักษณะบริษัท** ลักษณะของกิจการมีความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) โดย Jensen และ Meckling (1976) ได้พัฒนาทฤษฎีตัวแทนโดยมองว่าเจ้าของกิจการไม่สามารถบริหารงานเพียงผู้เดียวได้จึงทำให้ต้องมีบุคคลภายนอกเข้ามาช่วยในการบริหารงานแทนเจ้าของกิจการ Singhvi และ Desai (1971) ใช้โครงสร้างการเป็นเจ้าของเป็นตัวแปรหนึ่งในงานวิจัยของพวกเขา พบว่าตัวแปร โครงสร้างการเป็นเจ้าของเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความน่าสนใจ เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจโดยส่วนใหญ่เป็นธุรกิจครอบครัว มีลักษณะบริษัทแตกต่างกัน ส่งผลกระทบต่อนโยบายในการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท (Roberts, 1992) บริษัทที่มีโครงสร้างนักลงทุนแตกต่างกัน จะส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการแตกต่างกัน (Nobes, 2008) และ โครงสร้างของผู้บริหารมีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับผู้ถือหุ้นได้รับทราบข้อมูล (Reverte, 2009) ขนาดของบริษัทถือเป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม เนื่องจากกิจการขนาดใหญ่จะต้องให้ข้อมูลต่อสาธารณชนตามข้อกำหนดของกฎหมาย (Watts, 1978) เมื่อเปรียบเทียบด้านขนาดของบริษัทกับการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการวิจัยในอดีตพบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก (มนตรี ช่วชฐ, 2539) การศึกษาของ Zoysa และ Wijewardena (2003) ยังพบอีกว่าอายุการดำเนินงานของบริษัท เปรียบเสมือนกับประสบการณ์ในการจัดทำรายงานทางการเงินและเปิดเผยข้อมูลของบริษัท สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ด้านคุณลักษณะบริษัท ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในด้าน โครงสร้างผู้ถือหุ้น สัดส่วนกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้น อายุ และขนาด

2. **การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม** คือ การรายงานถึงต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของบริษัทซึ่งส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคม การรายงานหมายถึงการ

รายงานทางการเงิน และการรายงานข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงินก็ได้ (Corporate Report, 1975) แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม ถือกำเนิดขึ้นจากการประชุมสุดยอดระดับโลกด้านสิ่งแวดล้อม (European, 2005) การให้ความหมายความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างแคบ ก็คือการให้ความสำคัญกับกิจกรรมเพื่อสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเป็นหลัก ในขณะที่การศึกษาของ Bowen (1953) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นภาระหน้าที่ของนักธุรกิจที่จะดำเนินงาน โดยมีแนวคิดที่ปรารถนาดีต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Davis (1960) ที่กล่าวไว้ว่าการตัดสินใจของนักธุรกิจที่คำนึงถึงประโยชน์ของเศรษฐกิจโดยประยุกต์เข้ากับกระบวนการดำเนินงานของบริษัท และการศึกษาในอีก 10 ปีต่อมา Friedman (1970) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกัน โดยผลการศึกษาวิจัยในปัจจุบันของ Ewing (2011) ให้ความหมายไว้ว่าความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทถือเป็นความพยายามของบริษัท เพื่อให้บรรลุความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ งานวิจัยในปีเดียวกันของ Ihlen et al. (2011) ได้ให้ความหมายสนับสนุนผลงานวิจัยในอดีตว่าความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นกิจกรรมหนึ่งที่บริษัททำเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสาธารณชนเห็นถึงการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยมุ่งประเด็นทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของบริษัท สำหรับการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของประเทศไทยมีรูปแบบและขนาดการรายงานที่แตกต่างกัน (มนตรี ช่างชู, 2539) สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะทำการศึกษารูปแบบการรายงานตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามแนวทางการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมปี 2555 (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

3. **มูลค่ากิจการ** หมายถึง มูลค่าในปัจจุบันสุทธิของกระแสเงินสดในอนาคตขององค์กร หรือการวัดผลของมูลค่าปัจจุบันสุทธิของกระแสเงินสดในอนาคตขององค์กรผ่านมุมมองที่แตกต่างกัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) งานวิจัยในอดีตได้มีการศึกษาไว้อย่างกว้างขวางในประเด็นของการศึกษาความสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมกับการวัดผลการปฏิบัติงานหรือการเพิ่มขึ้นของมูลค่ากิจการ เช่นการศึกษาของ Carroll (1979), Wartick และ Cochran (1985), Wood (1991) และ Stanwick (1998) ทำการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทพบว่าตัวแปรดังกล่าว มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Belkaoui (1976), Fry และ Hock (1976), Bowman (1978), Preston (1978) และ Anderson และ Frankle (1980) โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะมุ่งศึกษาในประเด็นอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น และอัตราส่วนวัดผลการดำเนินงาน

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม
แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังจะสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 1
และภาพประกอบที่ 1

SCHOOL OF ACCOUNTANCY SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 1 สรุปการทบทวนกรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปร	ผู้เขียน/ผู้วิจัย (ปี)	สมมติฐานการวิจัย
โครงสร้างผู้ถือหุ้น	Singhvi S. S. & Desai H.B. (1971)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 โครงสร้างผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม
	Raffournier B. (1995)	
	Camffeman K. & Cooke T. E. (2002)	
	Ivy Isack & Rebecca Chyi Woan Tan (2003)	
	Alsaeed K. (2006)	
	Carmelo Reverte (2008)	
สัดส่วนกรรมการอิสระ	Nazli A. (2007)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 สัดส่วนกรรมการอิสระมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม
	Maheshwarl G. C. (2007)	
	Amir Bamea & Amir Rubin (2010)	
	Ali et al. (2013)	
สัดส่วนการถือหุ้น	Mui-Ching et al. (2014)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 สัดส่วนการถือหุ้นมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม
	Camffeman K.& Cooke T. E. (2002)	
	Maheshwarl G. C. (2007)	
	Adelopo I. (2010)	
	Magali et al. (2013)	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้เขียน ผู้วิจัย/ปี	สมมติฐานการวิจัย
อายุ	Ivy Isack & Rebecca Chyi Woan Tan (2003)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7
	Zoysa A. D. & Wijewardena H. (2003)	อายุมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อ
	Alsaeed K. (2006)	สังคม
	Amir Bamea & Amir Rubin (2010)	
	Ali et al. (2013)	
ขนาด	Alsaeed K. (2006)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9
	Carmelo Reverte (2008)	ขนาดมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบ
	Adelopo I. (2010)	ต่อสังคม
	Ali et al. (2013)	
การรายงานข้อมูลความ รับผิดชอบต่อสังคม	Bowen (1953)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 11
	Wood (1991)	การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการเปิดเผยข้อมูลการกำกับ
	Otgontsetseg et al. (2013)	ดูแลกิจการที่ดี (CSR1) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
	Mui-Ching et al. (2014)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 12
	มนตรี ช่วยชู (2539)	การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการเปิดเผยข้อมูลการ
	วิเชษฐ์ โรจนสุกาญจน์ และศิลปพร ศรีจันเพชร (2547)	ประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม (CSR2) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวก
	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2555)	ต่อมูลค่ากิจการ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

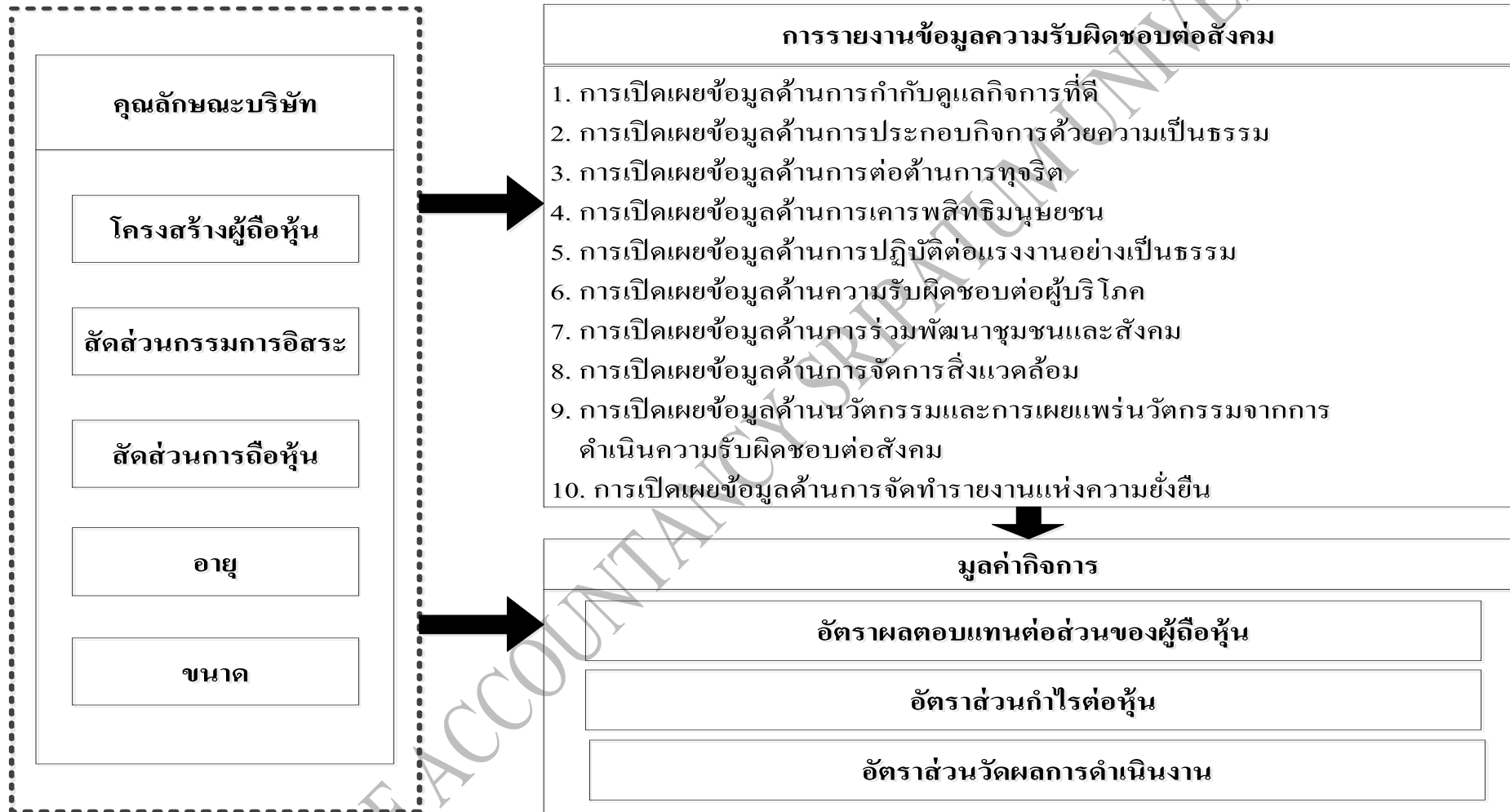
ตัวแปร	ผู้เขียน ผู้วิจัย/ปี	สมมติฐานการวิจัย
การรายงานข้อมูลความ		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 13
รับผิดชอบต่อสังคม		การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการต่อต้านการทุจริต (CSR3) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 14
		การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการเคารพสิทธิมนุษยชน (CSR4) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 15
		การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม (CSR5) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 16
		การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (CSR6) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 17
		การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม (CSR7) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อมูลค่ากิจการ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้เขียน ผู้วิจัย/ปี	สมมติฐานการวิจัย
การรายงานข้อมูลความ รับผิดชอบต่อสังคม		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 18 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (CSR8) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 19 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านนวัตกรรมและการเผยแพร่ข่าวสารนวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR9) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
		สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 20 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน (CSR10) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ
มูลค่ากิจการ	Camffeman & Cooke (2002)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2
	Alsaeed K. (2006)	โครงสร้างผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อมูลค่ากิจการ
	Carmelo Reverte (2008)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4
	Adelopo I. (2010)	สัดส่วนกรรมการอิสระมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางลบต่อมูลค่ากิจการ
	Jeffrey et al. (2012)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6
Otgontsetseg et al. (2013)	สัดส่วนการถือหุ้นมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้เขียน ผู้วิจัย/ปี	สมมติฐานการวิจัย
มูลค่ากิจการ	Chin-Wei and Mei-Ling (2014) ศิลาพร ศรีจันเพชร (2552)	สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 อายุมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 10 ขนาดมีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดอักษรย่อของตัวแปรและตัวชี้วัด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ชื่อภาษาไทย ชื่อภาษาอังกฤษ อักษรย่อ ของตัวแปรและตัวชี้วัด

ชื่อภาษาไทยของตัวแปร/ตัวชี้วัด	ชื่อภาษาอังกฤษของตัวแปร/ตัวชี้วัด	อักษรย่อ
การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม	Corporate Social Responsibility Disclosure	CSR D
มูลค่ากิจการ	Firm Value	FMVL
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี	Disclosure of Corporate Governance	CSR1
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม	Disclosure of the Business with Fairness	CSR2
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการต่อต้านการทุจริต	Disclosure of the Anticorruption	CSR3
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการเคารพสิทธิมนุษยชน	Disclosure of the Respect for Human Rights	CSR4
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม	Disclosure of the Company to Treat Workers Fairly	CSR5
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค	Disclosure of the Responsibility of Consumers	CSR6
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม	Disclosure of the Community and Social Development	CSR7
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	Disclosure of Environmental Management	CSR8
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านนวัตกรรมและการเผยแพร่ นวัตกรรมจาก	Disclosure of Innovation and Dissemination of Innovation from the	CSR9
การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม	Corporate Social Responsibility	
การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน	Disclosure of the Preparation of Sustainability Reports	CSR10

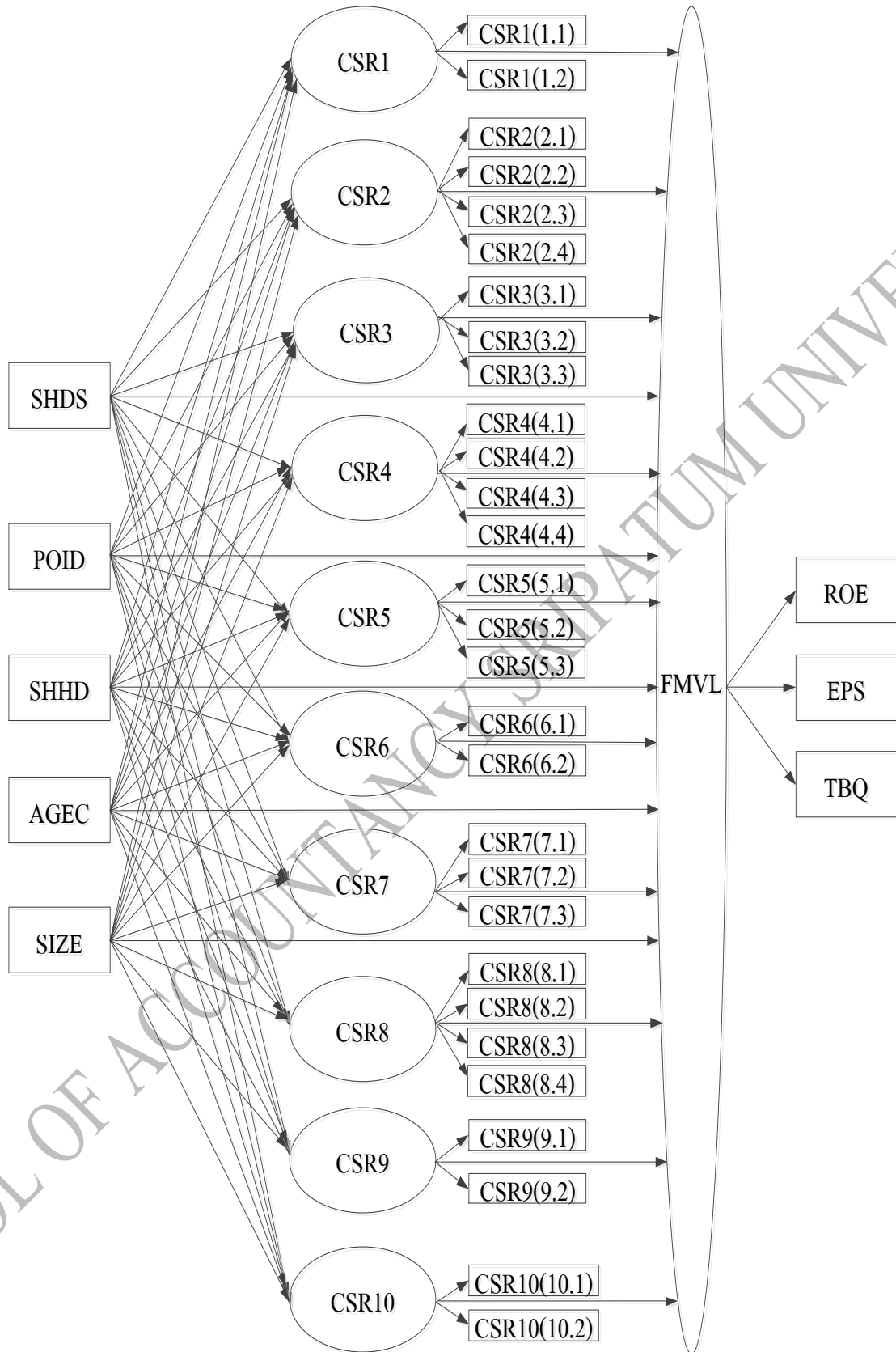
ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อภาษาไทยของตัวแปร/ตัวชี้วัด	ชื่อภาษาอังกฤษของตัวแปร/ตัวชี้วัด	อักษรย่อ
โครงสร้างผู้ถือหุ้น	Shareholder Structure	SHDS
สัดส่วนกรรมการอิสระ	Capital Structure	POID
สัดส่วนการถือหุ้น	Multinational Shareholder	SHHD
อายุ	Age	AGEC
ขนาด	Size	SIZE
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	Return on Equity	ROE
อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น	Earnings Per Share	EPS
อัตราส่วนวัดผลการดำเนินงาน	Tobin's Q	TBQ

จากภาพประกอบที่ 1 และตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวความคิดสำหรับการวิจัยในรูปแบบโมเดลสมการโครงสร้าง เพื่อศึกษาผลกระทบของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยโมเดลสมการโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะบริษัท ที่ส่งผลกระทบต่อรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมอันได้แก่ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (SHDS) สัดส่วนกรรมการอิสระ (POID) สัดส่วนการถือหุ้น (SHHD) อายุ (AGEC) ขนาด (SIZE) ซึ่งเป็นตัวแปรสาเหตุ ที่ส่งผลกระทบต่อรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) โดยการศึกษารายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย การเปิดเผยข้อมูลด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CSR1) การเปิดเผยข้อมูลด้านการประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม (CSR2) การเปิดเผยข้อมูลด้านการต่อต้านการทุจริต (CSR3) การเปิดเผยข้อมูลด้านการเคารพสิทธิมนุษยชน (CSR4) การเปิดเผยข้อมูลด้านการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม (CSR5) การเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (CSR6) การเปิดเผยข้อมูลด้านการร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม (CSR7) การเปิดเผยข้อมูลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (CSR8) การเปิดเผยข้อมูลด้านนวัตกรรมและการเผยแพร่ นวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR9) การเปิดเผยข้อมูลด้านการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน (CSR10) เป็นตัวแปรสังเกตได้ สำหรับมูลค่ากิจการ (FMVL) ศึกษาผ่านตัวแปร อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) และอัตราส่วนวัดผลการดำเนินงาน (Tobin's Q) ถือเป็นตัว

แปรสังเกตได้เช่นกัน โมเดลสมการโครงสร้างถูกแสดงไว้ในภาพประกอบที่ 2 โดยสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาพดังกล่าว มีความหมายดังนี้

SHDS	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้โครงสร้างผู้ถือหุ้น
POID	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้สัดส่วนกรรมการอิสระ
SHHD	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้สัดส่วนการถือหุ้น
AGEC	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้อายุ
SIZE	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้ขนาด
ROE	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
EPS	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น
TBQ	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้อัตราส่วนวัดผลการดำเนินงาน
CSR1	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี
CSR2	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม
CSR3	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการต่อต้านการทุจริต
CSR4	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการเคารพสิทธิมนุษยชน
CSR5	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม
CSR6	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค
CSR7	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการพัฒนาชุมชนและสังคม
CSR8	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม
CSR9	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านนวัตกรรมและการเผยแพร่นวัตกรรมจากการ ดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม
CSR10	หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้การเปิดเผยข้อมูลด้านการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน
CSR D	หมายถึง ตัวแปรแฝงการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม
FMVL	หมายถึง ตัวแปรแฝงมูลค่ากิจการ

ภาพประกอบที่ 2 โมเดลสมการ โครงสร้างผลกระทบของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อมูลค่ากิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำถามในการวิจัย

1. บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างไร
2. คุณลักษณะของบริษัทประเภทใดที่มีอิทธิพลต่อการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. การรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมตามคุณลักษณะบริษัทส่งผลต่อมูลค่ากิจการอย่างไร
4. การรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทส่งผลต่อมูลค่ากิจการอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัย และการทบทวนวรรณกรรมเรื่อง ผลกระทบของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังภาพประกอบที่ 1 ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี ดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 โครงสร้างผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 โครงสร้างผู้ถือหุ้นมีอิทธิพลในทิศทางลบต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 สัดส่วนกรรมการอิสระมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 สัดส่วนกรรมการอิสระมีอิทธิพลในทิศทางลบต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 สัดส่วนการถือหุ้นมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 สัดส่วนการถือหุ้นมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 อายุมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 อายุมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 ขนาดมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 10 ขนาดมีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 11 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CSR1) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 12 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการเปิดเผยข้อมูล การประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม (CSR2) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 13 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการต่อต้านการ ทูจริต (CSR3) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 14 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการเคารพสิทธิ มนุษยชน (CSR4) มีอิทธิพลทางตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 15 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติต่อ แร่งงานอย่างเป็นธรรม (CSR5) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 16 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านความรับผิดชอบต่อ ผู้บริโภค (CSR6) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 17 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการร่วมพัฒนา ชุมชนและสังคม (CSR7) มีอิทธิพลในทิศทางลบต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 18 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจัดการ สิ่งแวดล้อม (CSR8) มีอิทธิพลตรงในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 19 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านนวัตกรรมและการ เผยแพร่ นวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR9) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อ มูลค่ากิจการ

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 20 การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการจัดทำรายงาน แห่งความยั่งยืน (CSR10) มีอิทธิพลในทิศทางบวกต่อมูลค่ากิจการ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อ มูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ครั้งนี้ผู้วิจัยมีความคาดหวัง ว่าผลการศึกษาวินิจฉัยจะสามารถอธิบายรูปแบบการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมตาม คุณลักษณะบริษัทที่มีผลต่อมูลค่ากิจการ ตามแนวทางการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมปี 2555 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสามารถนำผลของการศึกษารูปแบบการรายงานข้อมูล ความรับผิดชอบต่อสังคม ไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้บริษัทต่างๆ สามารถใช้เป็นแนวทางประกอบการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมต่อ สาธารณชน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นในการศึกษาผลกระทบการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการเปิดเผยข้อมูลตามแนวทางการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมปี 2555 (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) และนำมาประยุกต์ร่วมกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders Theory) และแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของ Bowen (1953) และผลการศึกษาของ Wood (1991) การให้ความหมายการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของสมาคมนักบัญชีของประเทศไทย (Corporate Report, 1975) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบในการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของประเทศไทย โดยมุ่งศึกษาวิจัยในประเด็นเฉพาะตัวแปรเหตุต่างๆ ดังนี้

ด้านคุณลักษณะบริษัทประกอบด้วย (1) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (2) สัดส่วนกรรมการอิสระ (3) สัดส่วนการถือหุ้น (4) อายุ และ (5) ขนาด ด้านการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมประกอบด้วย (1) การกำกับดูแลกิจการที่ดี (2) การประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม (3) การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (4) การเคารพสิทธิมนุษยชน (5) การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม (6) ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (7) การร่วมพัฒนาชุมชนหรือสังคม (8) การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (9) มินิวัตรกรรมและการเผยแพร่วัตรกรรม และ (10) การจัดทำรายงานความยั่งยืน และตัวแปรผลคือ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) และอัตราส่วนวัดผลการดำเนินงาน (Tobin's Q) เพื่อศึกษาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกันของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาผลกระทบการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมต่อมูลค่ากิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีจำนวนบริษัททั้งสิ้น 570 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558) โดยจำนวนดังกล่าวนี้ ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในช่วงให้แจ้งงบการเงิน บริษัทที่อยู่ในช่วงฟื้นฟูบริษัท บริษัทที่อยู่ในช่วงที่ ก.ล.ต. สั่งให้แก้ไขงบการเงิน และธุรกิจในตลาด เอ็ม เอ ไอ (MAI) เนื่องจากบริษัทที่อยู่ในกลุ่มเหล่านี้ไม่สามารถระบุวัตถุประสงค์ของการระดมทุนได้อย่างชัดเจนจึงอาจมีผลต่อการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จึงทำการศึกษาข้อมูลต่างๆ จากกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วย (1) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรม

อาหาร (2) กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค (3) กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน (4) กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม (5) กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (6) กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร (7) กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และ (8) กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี และกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษานี้ ใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งต้องใช้จำนวนตัวอย่างมากเพียงพอเพื่อให้ค่าพารามิเตอร์จากผลการวิเคราะห์ที่เที่ยงตรง เชื่อถือได้ Golob (2003) แนะนำว่า การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างด้วยวิธีการประมาณค่าแบบ Maximum Likelihood ควรมีขนาดตัวอย่างอย่างน้อยเป็น 15 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ จากโมเดลสมการโครงสร้าง (ภาพประกอบที่ 2) พบว่าตัวแปรสังเกตได้ มีจำนวน 24 ตัวแปร ดังนั้น ขนาดตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้จึงควรมีขนาดตัวอย่างที่ 360 บริษัท

4. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษานี้ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีงบการเงินประจำปี หมายเหตุประกอบงบการเงิน รายงานประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนที่มีการรายงานข้อมูลต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2558

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

(1) เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายภาครัฐในการพัฒนาความสามารถในการกำกับดูแลเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ ที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสังคม โดยมีแนวทางในการกำหนดองค์ประกอบการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสม เพื่อให้การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมมีมาตรฐานในการรายงานที่ชัดเจน

(2) นักวิชาการ และนักวิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาฐานข้อมูลทางวิชาการในการศึกษาและการวิจัย เป็นแนวทางในการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับผู้ประกอบการและเป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการรายงานและการจัดการความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

(3) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัท หรือสถาบันที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดกฎเกณฑ์และแนวทางในการจัดทำรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท

2. ประโยชน์ทางด้านวิชาชีพหรือการนำไปปฏิบัติ

(1) เป็นแนวทางหรือตัวแบบในการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีมาตรฐาน เหมาะสม และมีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้สามารถสื่อสารการดำเนินงานในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียได้อย่างครบถ้วนและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

(2) บริษัทสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียได้รับข้อมูลที่สะท้อนความเป็นจริงมากที่สุด

(3) นักวิชาการ และนักวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษา และการขยายผลการศึกษาสำหรับผู้ประกอบการ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่สามารถเพิ่มมูลค่ากิจการได้

นิยามศัพท์

การรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Reporting Disclosure) หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามหัวข้อตามแนวทางการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมปี พ.ศ. 2555 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย (1) การกำกับดูแลกิจการที่ดี (2) การประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม (3) การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (4) การเคารพสิทธิมนุษยชน (5) การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม (6) ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (7) การร่วมพัฒนาชุมชนหรือสังคม (8) การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม (9) มีนวัตกรรมและการเผยแพร่นวัตกรรม และ (10) การจัดทำรายงานความยั่งยืนในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) งบการเงินประจำปี หมายเหตุประกอบงบการเงิน รายงานประจำปี และรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ของบริษัทจดทะเบียนที่มีการรายงานข้อมูลต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555, Bowen, 1953 and Wood, 1991)

บริษัทจดทะเบียน หมายถึง องค์กรธุรกิจซึ่งจัดตั้งขึ้นด้วยการแบ่งทุนเป็นหุ้น มีมูลค่าเท่าๆกัน จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. บริษัทมหาชน พ.ศ. 2535 และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) ที่ยังดำเนินการและรายงานผลการดำเนินการในปี พ.ศ. 2556 – 2558

คุณลักษณะของบริษัท หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะของแต่ละบริษัทที่จำแนกให้แต่ละบริษัทมีความแตกต่างกัน การศึกษาครั้งนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น (1) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (2) สัดส่วน

กรรมการอิสระ (3) สัดส่วนการถือหุ้น (4) อายุ และ (5) ขนาด (Stakeholder Theory, Visser et al., 2007 and Freeman R., 1984)

มูลค่ากิจการ หมายถึง มูลค่าปัจจุบันสุทธิรวมของกระแสเงินสดในอนาคตเพื่อวัดผลการดำเนินงานของกิจการ โดยศึกษาผ่านตัวแปรอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) และอัตราส่วนวัดผลการดำเนินงาน (Tobin's Q) (Professor James T. Tobin, 1969, Chung & Pruitt, 1994)

โครงสร้างผู้ถือหุ้น หมายถึง สัดส่วนของผู้ถือหุ้น 5 อันดับแรกในธุรกิจหรือเจ้าของกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมาย (Singhvi & Desai, 1971, Meek et al., 1995, Camfferman & Cook, 2002, Alsaeed, 2006, Nazli, 2007, Adelopo, 2010 and Magali et al., 2013)

สัดส่วนกรรมการอิสระ หมายถึง สัดส่วนของกรรมการบริหารของบริษัทที่ไม่มีหุ้นของบริษัท บริษัทในเครือ และบริษัทร่วม และเป็นผู้ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับบริษัท (Raffournier, 1995, Maheshwarl, 2007, Adelopo, 2010, Amir Bamea & Amir Rubin, 2010 and Ali et al., 2013)

สัดส่วนการถือหุ้น หมายถึง สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติต่อผู้ถือหุ้นสัญชาติไทย (Singhvi & Desai, 1971, Raffournier, 1995, Alsaeed, 2006, Adelopo, 2010, Amir Bamea & Amir Rubin, 2010 and Chan et al, 2013)

อายุ หมายถึง จำนวนปีในการดำเนินธุรกิจนับจากวันจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจนถึงปีที่ทำการศึกษา (Zoysa & Wijewardena, 2003, Amir Bamea & Amir Rubin, 2010 and Ali et al., 2013)

ขนาด หมายถึง จำนวนสินทรัพย์รวมในปีที่ทำการศึกษาของบริษัท (Singhvi & Desai, 1971, Trotman & Bracley, 1981, Cook, 1992, Raffournier, 1995, Carol et.al, 1998, Camfferman & Cook, 2002, Zoysa, and Wijewardena, 2003, Alsaeed, 2006, Maheshwarl, 2007, Carmelo, 2008, Nazli, 2007, Adelopo, 2010, Bamea & Rubin, 2010 and Ali et al., 2013)

CSR1 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี จำแนกเป็น CSR(1.1) บทบาทของคณะกรรมการ และ CSR(1.2) การคัดเลือกคณะกรรมการ

CSR2 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านการประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรมจำแนกเป็น CSR(2.1) มาตรการและวิธีการแข่งขัน CSR(2.2) นโยบายการดำเนินงาน CSR(2.3) รายงานผลการทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมต่อลูกค้า และ CSR(2.4) แจ็งมูลค่าของโทษปรับ

CSR3 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านการต่อต้านการทุจริต จำแนกเป็น CSR(3.1) รายงานผลความเสี่ยงต่อการทุจริต CSR(3.2) ส่งเสริมพนักงานให้จัดการทุจริต และ CSR(3.3) การแจ้งมาตรการจัดการการทุจริต

CSR4 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านการเคารพสิทธิมนุษยชน จำแนกเป็น CSR(4.1) นโยบายปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชน CSR(4.2) แนวปฏิบัติในการร่วมลงทุน CSR(4.3) มีการให้ความสำคัญกับสมาคม และ CSR(4.4) รายงานถึงผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน

CSR5 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม จำแนกเป็น CSR (5.1) รายงานสถิติการจ้างแรงงาน CSR (5.2) อัตราการได้รับบาดเจ็บของพนักงาน และ CSR (5.3) รายงานจำนวนชั่วโมงฝึกอบรมของพนักงาน

CSR6 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค จำแนกเป็น CSR(6.1) ข้อมูลผลิตภัณฑ์หรือบริการ และ CSR(6.2) ข้อมูลโทษปรับจากการทำผิดข้อบังคับ

CSR7 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านการร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม จำแนกเป็น CSR(7.1) การจ้างแรงงานท้องถิ่น CSR(7.2) รายงานการพัฒนาและผลกระทบต่อสังคมชุมชน และ CSR(7.3) นโยบายในการพัฒนาสังคมและชุมชน

CSR8 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็น CSR(8.1) รายงานการใช้วัสดุจากธรรมชาติ การดูแลสิ่งแวดล้อม CSR(8.2) นโยบายการจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม CSR(8.3) รายงานการถือครองสินทรัพย์ที่มีประโยชน์ต่อสังคม และ CSR(8.4) แจ้งมูลค่าการละเมิดกฎหมายหรือข้อบังคับสิ่งแวดล้อม

CSR9 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านนวัตกรรมและการเผยแพร่ นวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกเป็น CSR(9.1) นวัตกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และ CSR(9.2) นวัตกรรมที่พบและให้ประโยชน์ต่อสังคม

CSR10 หมายถึง การเปิดเผยข้อมูลด้านการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน จำแนกเป็น CSR(10.1) แนวทางการบริหารด้านเศรษฐกิจ และ CSR(10.2) มีการรายงานความยั่งยืนของกิจการ

สรุป

การรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ในรายงานการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหาร และรายงานทางการเงิน รายงานนี้ถือได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมลงทุนสำหรับประเทศไทย การรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ยังไม่มีการกำหนดเนื้อหา

หลักเกณฑ์ ขนาด และวิธีการที่ชัดเจนสำหรับการรายงาน เป็นเพียงการนำเสนอข้อมูลตามความสนใจของฝ่ายบริหารของบริษัทเท่านั้น การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาถึงองค์ประกอบของการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสม เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการรายงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านที่จะส่งเสริมให้บริษัทที่มีมูลค่ากิจการที่ดี การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย การรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของประเทศไทย สาเหตุและผลกระทบที่ทำให้เกิดการปรับตัว และความสำคัญในการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมที่เหมาะสม รวมถึงมุมมองทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมในต่างประเทศ และมูลค่ากิจการในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะบริษัท ที่ส่งผลกระทบต่อระดับการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม และมูลค่ากิจการ เพื่อทดสอบอิทธิพลของระดับการรายงานข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมที่ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากคุณลักษณะบริษัทที่มีผลกระทบต่อมูลค่ากิจการ และเพื่อศึกษารูปแบบการทำกิจกรรมเพื่อสังคมที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในมุมมองของตัวแปรเหตุด้านคุณลักษณะบริษัท ผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษาผ่านตัวแปร โครงสร้างผู้ถือหุ้น สัดส่วนกรรมการอิสระ สัดส่วนการถือหุ้น อายุ และขนาด การศึกษาด้านการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นไปตามแนวทางการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555 และมุมมองตัวแปรผลด้านมูลค่ากิจการ ผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษาผ่านตัวแปรอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น (EPS) และอัตราส่วนวัดผลการดำเนินงาน (Tobin's Q) อีกทั้งได้ทำการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย พร้อมทั้งมีการกำหนดสมมติฐานการวิจัย โดยการพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัย ครั้งนี้มาจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2